

סדחק הקרבן עדה בפסחים שם ועי'
בלל"ח שם :

(ב"ב י"ח) (ד' ג' ח' ע"ב) טבח שנמלא
גה"נ אחריו אחתפלגון ריו"ח
ורש"ל חד אמר כשעורה וחורגה אמר
בכזית אמר ר"א ולא פליגין מ"ד כשעורה
למלקות הוא דאמר ומן דמר כזית לדחותו
הוא דאמר עי' במפרש שטושה טעות מכח
הס"ס דדן ולכא"ו יש לקיים הגירסא וגאמר
דבאמת להעבירו מפרנסתו חמור ממכות
מרדות לזאת בחלב דהוא איסור כרת
מעבירין אותו אף בכשעורה אמנם לעשות
בו שתי רשעות לריך כזית חלב משא"כ
בגה"נ דקיל דהוי רק איסור לאו ובפרט
א"ג דאב"ג בנו"ט י"ל דא"ז בכלל מכשיל
את חבירו באיסור תורה כיון דהוי מתעסק
ונהנה לא שייך באכילת גיד למאן דאמר
אב"ג בנו"ט לכן בכשעורה מלקין אותו
לכד ואין מעבירין אותו. אך יש להעיר
בזה דא"ג אב"ג בנו"ט א"כ גה"נ אסור
בהנאה וא"כ אם נימא דהנאה א"ל שיעור
וא"כ אף אם הוא רק כשעורה הרי מכשיל
אותו שיהנה מאיסור של תורה אך לפי"ז
בודאי יש לקיים הגירסא דאף כשעורה
מלקין אותו אפי' אם נימא דמלקות חמור
מהעברה ולכא"ו יש להכריח הד' לפ"מ
שהעיר הגאון מצערזאן שיח' הא ר"ל ס"ל
ח"ס מותר מה"ת וא"כ אמאי מעבירין
אותו בכשעורה אמנם להג"ל י"ל דהירושלמי
לשיטתו דמודה ר"ל באסא"ג וא"כ שפיר
מעבירין אותו אף בכשעורה אך ז"א דהרי
בפשיטות י"ל דבגה"נ ל"ס לומר דח"ס
הוי הנאה עכ"פ כיון דאב"ג בנו"ט וגם
כזית ל"ח הנאה אך י"ל דלר"ל לשיטתו
דס"ל דאזלינן בתר הגאון מעי' גם בגה"נ
חשוב אכילה והנאה דעכ"פ איכא הנאה
מילוי כרב אך לפי"ז שוב נראה דאפי' אי
ר"ל ס"ל אב"ג בנו"ט ג"כ שייך כשהותרה
נבילה וגה"נ מותר בהנאה ולדקו ד' הגאון
מצערזאן שליט"א בקשיתו ועי' לקמן פ'
ט' ה"ב ומש"כ שם. אך מש"כ להוכיח
מזה דהיכא דאיכא חימוד ממון גם בדרכין

מעבירין אותו זה תמי' הלא הכא ליכא
חימוד ממון וכמו"ס הפוסקים דהרי מבואר
בר"מ ז"ל דבקרומי דרצון אין מעבירין
אותו וה"ה גה"ג כשעורה איך שייך בזה
חימוד ממון ובאמת בלא זה ל"ע בד' הירושלמי
דגה"ג דמי לחלב ודילמא דוקא חלב דאיסור
כרת והמכשילו בשוגג בכזית מכשילו בשוגג
באיסור כרת לכן מלקין לי' ומעבירין
אותו משא"כ בגה"נ ובפרט למ"ד דאב"ג
בנו"ט ואולי באמת הר"מ ז"ל מטעם זה
משמיט ד' הירושלמי מהלכה ועי' בת' ברית
אברהם חיו"ד ס' ג' או"ק ה' שהעיר ג"כ
לחלק דחלב חמור ועיי"ס מש"כ לענין
טריפה אי דינו כחלב. ואלו הי' לפניו ד'
הירושלמי אלו הי' רואה שמוכרחין הד'
שאין שום נפ"מ וכל איסורין דין אחד להם
ובת' לח"א הארכנו בד"ז וכאן אמ"ק
להאריך יותר כ"א להעיר לבב המעי' על
הירושלמי וד"ל :

(ב"ג) **שם** ה"ג ר"ז בשם שמואל וכו'
הכבוס קרוי מבוסל וכו'
הכבוס כמבוסל דתנינן תמן כל הנכבשים
זה ע"ס זה מותרין ומר ריו"ח לית כאן
נכבשין אלא נשלקין „ברס" כבוס ה"ה כרותח
עכ"ל. אם גירסא זו מדויקת בירושלמי
נראה מכאן דמוכרח דבא לאיסור ע"י
כביסה והיינו דכבוס חמור משלוק ולא
כמו"ס הנו"ב מהד"ק חיו"ד ס' כ"ו ומוכרח
מזה דליתא לדרכון בדעת ריו"ח לענין
כבוס ג"כ דהרי מבואר מהכא דכבוס כמבוסל
מד' ריו"ח הג"ל דאמר דכבוס כרותח ועי'
היטב באריכות בנו"ב שם ותבין דברינו
אמנם בעיקר דברי הירושלמי מודה אני
להר"ב ג"י שמעוררים חשד שהם נוספים
כיון שד' הירושלמי הג"ל מובאים עוד
בשני מקומות בריש פ"ג דעירובין וריש
פ"ו דנדריים ושם לא מזכיר דין כבוס כלל
ול"ע בהכח"י בפנים :

אגב אבאר מ"ס המפרש בד"ה גה"ג
שנחבשל בשם הרדב"ז להסביר
הטעם דחתיכה נבילה הוי בגדר ר"ל.
ולא אדע מה יענה לדג טמא דל"ס האי
פעמא